

Ένας κερκυραίος ευπατρίδης: Γεράσιμος Χυτήρης (1913 - 1997)

Κείμενο που δημοσιεύτηκε στον ηλεκτρονικό τόπο www.fortunecity.com την Άνοιξη του 1997

Στις 18 Απριλίου 1997 απέθανε και ετάφη στην Υόρκη της Αγγλίας όπου εζούσε τα τελευταία 5 χρόνια ο συμπολίτης μας συγγραφέας Γεράσιμος Χυτήρης που όπως έγραψαν οι εφημερίδες ήταν ο "τελευταίος απόγονος της λογοτεχνικής Σχολής της Κέρκυρας".

Ο Γεράσιμος Χυτήρης, γιος του Θωδωρή και της Κατερίνας (το γένος Γραμμένου) εγεννήθηκε στις Κουραμάδες στις 5 Φεβρουαρίου 1913. Ήταν το τρίτο παιδί των γονιών του και το μόνο που επέζησε, τα δυο πρώτα απέθαναν νήπια. Ο πατέρας του, που οι οικονομικές δυσχέρειες της οικογένειας του επέτρεψαν να τελειώσει μόνο δυο τάξεις του Ελληνικού Σχολείου Καστελάνων Μέσης, στην αρχή έκανε θελήματα στην πόλη. Μετά επέστρεψε στο χωριό όπου εδούλευε σαν μεροκαματιάρης εργάτης σκαφτιάς. Αργότερα έγινε αγρολήπτης σε ένα χτήμα με την συμφωνία να το βελτιώσει και να το καλλιεργεί με έξοδα του και να παραδίνει ετήσια καταβολή το 1/3 της ακαθάριστης παραγωγής. Παράλληλα άνοιξε ένα μικρό μπακάλικο στο ισόγειο του σπιτιού του. Ήταν επίσης διορισμένος από την Μητρόπολη, αλλά άμισθος, ψάλτης του χωριού για πάνω από 60 χρόνια.

Ο Γεράσιμος ετελείωσε το δημοτικό σχολείο στο χωριό και μετά το σχολαρχείο Καστελάνων. Επειδή είχε κλίση στα γράμματα, οι γονείς του απεφάσισαν να στερηθούν για να τον στείλουν οικότροφο τέσσερα χρόνια στην Ιερατική Σχολή, που στεγαζότανε τότε στο Παλάτι, να σπουδάσει δάσκαλος και ίσως αργότερα να γίνει και παπάς πράγμα που η θεοσεβούμενη μητέρα του πολύ επιθυμούσε για το μοναχοπαίδι της. Έτσι από το 1927 σαν σπουδαστής της Ιερατικής Σχολής εφόρεσε τα ράσα. Αλλά το 1930, όταν ετελείωνε το τρίτο έτος σπουδών η τότε κυβέρνηση αποφάσισε την άμεση κατάργηση της Ιερατικής Σχολής Κέρκυρας με αποτέλεσμα οι σπουδαστές της πλην ελαχίστων που είχαν

τη δυνατότητα να συνεχίσουν στην Σχολή Βέλλα στα Γιάννινα να σταματήσουν τις σπουδές τους. Έτσι, ο Γεράσιμος Χυτήρης δεν αξιώθηκε να λάβει απολυτήριο δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης ούτε να γίνει δάσκαλος ή παπάς.

Μετά την στρατιωτική του θητεία (1934) για δυο - τρία χρόνια πριν από τον πόλεμο, εργάστηκε σαν υπάλληλος σε γραφείο αντιπροσωπειών. Επιστρατεύτηκε πάλι το 1940 - 41 και ξανά το 1945. Από το φθινόπωρο του 1945 εδιορίστηκε υπάλληλος στην Ένωση Γεωργικών Συνεταιρισμών, πρώτα στα γραφεία και κατόπιν στο πρατήριο του Σαρόκου και μετά της Σπηλιάς. Έτσι επέρασε την επαγγελματική του ζωή με 8ωρο εργασίας, 6 μέρες την εβδομάδα μέχρι την συνταξιοδότηση του το 1978.

Ασχολήθηκε πρώτα με την ποίηση γράφοντας και δημοσιεύοντας από το 1931 και αργότερα με τον πεζό λόγο: το διήγημα και το μυθιστόρημα. Μετά το 1950 ασχολήθηκε επίσης με την έρευνα της τοπικής ιστορίας, γλωσσολογίας, κοινωνιολογίας και λαογραφίας. Από το 1945 ήταν τακτικός συνεργάτης της εφημερίδας "Κερκυραϊκά Νέα" του Κώστα Δαφνή με θέματα λογοτεχνίας και έρευνας αλλά επίσης και κριτικής βιβλίου και καλών τεχνών. Τακτικά ήταν τα χρονογραφήματα του στα "Κερκυραϊκά Νέα", στην "Εφημερίδα των Ειδήσεων" και στον "Τηλέγραφο". Οι "Σημειώσεις ενός Κερκυραίου" (ιστορικές, λαογραφικές, ανεκδοτολογικές κ.α.) εδημοσιεύονταν στα "Κερκυραϊκά Νέα" για 24 χρόνια: από Νο 1067/20.10.1969 μέχρι Νο 1575/31.12.1983.

Με τον Κ. Δαφνή και άλλους πνευματικούς ανθρώπους της Κέρκυρας οργάνωσαν την επιτροπή που ίδρυσε την Εταιρεία Κερκυραϊκών Σπουδών και αργότερα έμειναν για πολλά χρόνια στο προεδρείο της και στην συντακτική επιτροπή των εκδόσεων της Εταιρείας. Στην Κέρκυρα ήταν επίσης τακτικός συνεργάτης των "Κερκυραϊκών Χρονικών" του "Δελτίου" της Αναγνωστικής Εταιρείας και του φιλολογικού περιοδικού Πόρφυρας. Με τον Ραδιοφωνικό Σταθμό Κέρκυρας συνεργάστηκε στην περίοδο 1957-1967 όπου επαρουσίασε θεατρικά σκετς, προσωπογραφίες επιφανών κερκυραίων και επίκαιρα σχόλια. Η δημοσιευμένη εργασία του περιλαμβάνει 15 βιβλία πάνω από 55 διηγήματα και περισσότερες από 100 μελέτες και σημειώματα πάντοτε με κύριο θέμα την Κέρκυρα και τα Επτάνησα.

Μέσα σε ένα κλίμα καθημερινής πάλης για τον επιούσιο, ο Γεράσιμος Χυτήρης είχε την όρεξη και εύρισκε και τον χρόνο να μελετά, να

γράφει και να δημοσιεύει πάντα ανιδιοτελώς και αμισθί γιατί επίστευε ότι: "Η πορεία μετριέται με βηματισμούς στα πρόσω ο θέρος, με την εκπλήρωση των εαρινών υποσχέσεων η ζωή με δημιουργίες..."

Κείμενο: Mnemonic Company

Πηγή: http://hitiris.eu/downloads/stories/TH_archive0025_stories1379340550.pdf

Δημιουργία αρχείου: 16-09-2013 17:09
